

KALIMERA

tištěná verze internetového časopisu o (ne)závislém cestování www.treknet.cz

Doprava na Kubě | Češi v pralese | Zimní bivak | Lyžařské mapy | Soutěž o zájezd

leden - únor

zdarma

1/2004

Železniční koráb

Vychutnávat si australskou pouštinu si od 1. února mohou pasažéři přes kilometr dlouhého vlaku (1029 m), spojujícího jižní a severní pobřeží Austrálie. Transkontinentální železnice ze severu na jih byla navržena již v roce 1858, ale roku 1929 se její výstavba začínající v Adelaide zastavila uprostřed Austrálie v Alice Springs. Až prodloužením tratě o 1420 km do města Darwin se dobudovalo plynulé železniční spojení o délce 2979 km. Přejezd z nejušší Jižní Austrálie do nejméně obydleného Severního Teritoria stojí 440 AUS.

Bludičky na stopě

Noční lyžování na osvětlených sjezdovkách nabízí již každý větší skiareál. I běžkařům však svítá naděje. První vlašťovkou je lyžařský stadión v Bedřichově, kde tak chtějí zaměřit střetu nočních lyžařů s rolbami, upravujícími v nočních hodinách 100 km Jizerské magistrály. Téměř dvoukilometrové kolečko je osvětleno do 23 hod a tvoří jej stopa pro klasiku i bruslení. V Praze je například osvětlené kolečko na Ladronce, ovšem stopu si musí upravit každý sám.

Legální obraty

Sedm evropských států - členů EU - slibovalo, že půjdou příkladem a otevřou České republice po vstupu do EU svůj pracovní trh. Pokud jste se již radovali z letošní letní legální brigády v Británii, Švédsku, Nizozemí, Lucembursku, Dánsku a Itálii, budete zklamáni. Kromě Irska, které zatím svůj názor nestáhlo, ostatní země postupně zjišťují, že příliv osob z přistupujících států by je mohl ohrozit. Jednotlivé země však ještě mají čas si svůj postoj rozmyslet. Je tedy předčasné si cokoliv plánovat a radovat se.

Drahý letový řád

Ani pomalý, zbloudilý či neschopný taxikář nenese žádnou zodpovědnost za to, že kvůli kolonám vám uletí letadlo. Ale letecké společnosti za svá zpoždění platit budou. Na konci ledna byla Evropskou unií kodifikována náhrada škody a dostupné ve výši stovek eur, které budou nuceny letecké společnosti vyplácet od roku 2005 pasažérům, kteří se do letadla nevešli, nebo na let čekali déle než 5 hodin. Výjimkou nejsou ani nízkonákladové a charterové lety.

Jedna zastávka do Rakouska

Ačkoliv se staneme od května „evropskou zemí“, na dnešních hranicích EU budeme muset zastavit. Například na rakouských hranicích bude zaveden princip jedné zastávky do doby, než se důkladně zabezpečí nové hranice EU a přistoupení země tak vstoupí do tzv. schengenského systému. Při přejezdu na západ tak budeme oficiálně stále kontrolováni, zvláštní koridory pro členy a nečleny EU budou zavedeny jen na vybraných hraničních přechodech.

Vězení v Ekvádoru

Přemýšleli jste někdy o tom, jak asi vypadá svět přes mříže? My jsme se dobrovolně podívali přes ty ekvádorské ve městě Quito. Ve zdejší věznici si odpykává přes 100 cizinců svůj trest od 4, 8, 12 a více let, podle toho, kolik drogy u nich našli.

Vstupní prohlídka

Před vězením je slušná řada lidí - celé rodiny i s dětmi čekají, až budou moci navštívit své příbuzné. Zařazujeme se mezi ně a během chvíle procházíme třemi bezpečnostními kontrolami, které později prokazujeme razítky na ruce. První problém vyvstává při otázce „za kým jdete?“. Naštěstí získáváme jméno jednoho z uvězněných cizinců. Dále se jim nelíbí naše tablety na čištění vody a parfém. Rázně dáváme najevo, že je z ruky nedáme. Mužské trojčlenné osazenstvo nakonec prochází dovnitř hladce, zato Alenka protřpí důkladný prohmát stejně jako ostatní ženy.

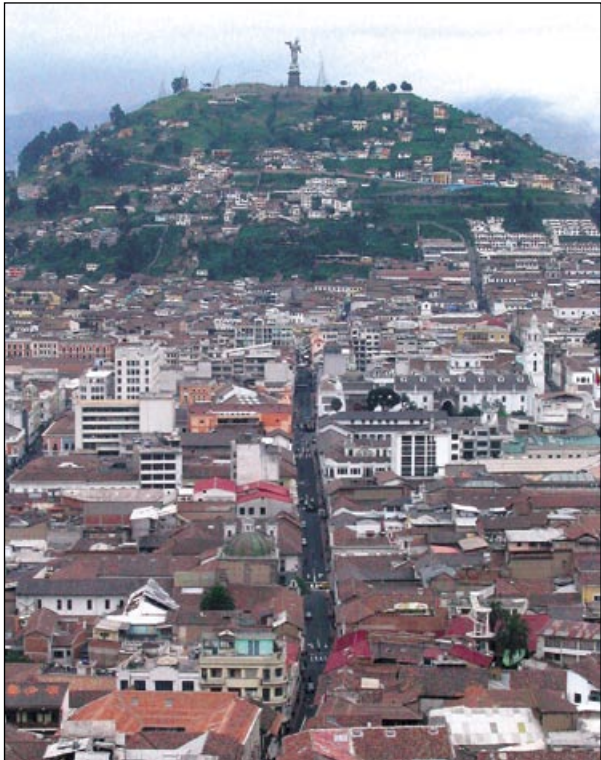
Vězeňské prostředí

Jsem uvnitř. Není zde žádná skleněná přepážka s telefonem, jak to známe z filmu. Ocitáme se přímo v prostorách, kde se vězni volně pohybují a panuje čilý vězeňský ruch. Přítomnost našich bledých tváří, hlavně těch modrookých, vyvolala značné pozdvižení. Vedou nás do cely za „naším“ vězněm, kterého cizí návštěva nepřekvapila. Sedáme si na jeho pryčnu a dáváme se do řeči.

Svoboda uvězněných

Život ve vězení je kupodivu dost pestrý. Je to takový svět sám pro sebe. Svoboda to sice není, ale za úplatky (platy dozorců se pohybují kolem 200 USD měsíčně) se dá sehnat snad všechno - drogy, zbraně, alkohol, elektronika, mobilní telefony, ve stánku

pokračování na str. 4

Kdysi významné město Quito je dnes druhým největším městem Ekvádoru. V roce 1978 bylo jeho Staré město prohlášeno za místo světového kulturního dědictví v rámci UNESCO. Foto: autoři článku

Ledový spánek nejen ve stanu

Mgr. Roman Tomčík, 41 let, bývalý reprezentant v triatlonu, vystudoval FTVS - specializace na pobyt v přírodě, dnes je odborným asistentem na katedře Tělesné výchovy strojní fakulty ČVUT. Kromě grónských expedic absolvoval výstupy na vrcholy Ťan Šanu (Chan Tengri), Pamíru (Pik Lenina) a v Himalájích. V zimě dobyl kavkazský Elbrus.

Zimní bivak může být zpestřením klidného pobytu v horách, nebo jedinou možností jak přežít noc v extrémních klimatických podmínkách. Roman Tomčík takové podmínky vyhledává. V roce 2000 přešel Grónsko z východu na západ, o 3 roky později vystoupil na tamní horu Mt. Forel (3360 m.n.m). Na poslední jmenovaný výstup se připravoval před rokem na Špicberkách a letos na podzim plánuje expedici, jejímž cílem je dosáhnout Jižního pólu bez podpory.

Jaký byl váš nejhorší zimní bivak?

Asi když jsem v roce 1993 stál sám, v 11 hodin večer, ve výšce 6900 m.n.m na Chan Tengri v pohoří Ťan Šan. Foukal ledový vítr, teplota klesla pod -30°C a mně nezbylo, než noc nějak přečkat. Neměl jsem nic kromě oblečení na sobě, tedy bez jedné rukavice, tu jsem ztratil, a ba-

tohu s lezeckým materiálem. Počítal jsem s tím, že se do večera vrátím do tábora, za dva dny mi letěl vrtulník. Pořád jsem se cítil dobře, šel jsem, šel, a najednou byla tma. Lehli jsme si tedy do báglu, ale po půl hodině jsem vstal a celou noc poskakoval. Byl jsem zmrzlý a unavený, ale

pokračování na str. 3

Dobré bydlo v pralese

V pralese Vohimana působí nevládní organizace MATE, Man and The Enviroment. Snaží se přesvědčit vesničany, že les jim může stejně, a dokonce lépe posloužit, když jej nechají stát. V budoucnu se chystají přilákat turisty ve víře, že by na nich domorodci mohli vydělat více než na dřevěném uhlí, ve kterém prales pomalu, ale jistě shoří. S pomocí dobrovolníků z nejrůznějších koutů světa se lidé z MATE pokoušejí realizovat programy od chovu včel po biologický průzkum oblasti. Na konci listopadu jsme se k nim přidali i my - pět Čechů zoologů. Poznali jsme tak prales, který je docela jiný než všechny ostatní na Zemi.

Prales Vohimana, se rozkládá se ve výšce kolem 1000 metrů nad mořem, sto kilometrů severovýchodně od hlavního města Madagaskaru Antananarivo. Část posledního většího lesního komplexu, který na Madagaskaru ještě zbývá, má i své obyvatelé. V kopcovité krajině leží podél řek několik malých vesnic, ale i v hloubi pralesa se najdou osamocené domky s malými poličky manioku, ananasu, a s banánovníky.

Kemp s vířivkou

Pobývali jsme po celých 6 týdnů ve třech zbrusu nových chatkách u řeky. Součástí

pokračování na str. 4

Pralesní koupelna a kuchyňka, která se večer, za světla petrolejky nebo otevřeného ohně, změnila ve společenskou místnost. Foto: autor článku

EDITORIAL

„Málem umrl v 7 tisících! Zatajované běžkařské mapy na Šumavě! Vězeň ve Quito utekl a bachař šel sedět místo něj! V hostelech v Jižní Americe se netopí! Kubánský řidič vyhodil turistu z autobusu!“ vyvolává kamelot obsah nové KALIMERY. „Fotografie z jedinečného pralesa na Madagaskaru v barvách! Promítání z cest našich dopisovatelů! Krátké zprávy externích redaktorů z Jižní Ameriky a Asie!“ láká na nový design a akce.

Nemáme kameloty, ale snažíme se dávat KALIMERU tam, kde je vám na očích, kde si ji vezmete, všimnete si barev a dozvíte se vše, co potřebujete. Na 4 stránky se všechno nevejde, ale nově v odkazech pod články najdete další zdroje informací, které jsou většinou bezedné - internetové.

Kateřina Sekyrková
šéfredaktorka

vaše názory

- na emailu redakce@kalimera.cz
 - v komentářích u článků
 - v diskusích (horní lišta)
- »»» www.treknet.cz

SOUTĚŽ

Za Guinnessem do Irska

Dvoutýdenní poznávací zájezd pro 1 osobu do Irska s CK Poznání je výhra naší první letošní soutěže. Stačí odeslat včas správné odpovědi na tyto otázky:

- Které italské soustroví bylo v roce 2000 zapsáno do knihy kulturního a přírodního dědictví UNESCO?
- Vyjmenujte alespoň 4 ostrovy Vnějších Hebrid.
- Ve kterém zájezdu CK Poznání se navštíví muzeum světově známého pivovaru GUINNESS?

Odpovědi zasílejte nejpozději do 1. března 2004 na redakce@kalimera.cz, nebo šnečí poštou na Redakce KALIMERA, Krakovská 18, Praha 1, 110 00. Výherní zájezd je v katalogu CK Poznání uveden pod kódem „irs 1045“.

další informace

- katalog CK Poznání v tištěné i internetové podobě
 - článek Vnější Hebridy
 - článek Za Guinnessem i keltskými tradicemi
- »»» www.treknet.cz

Minulá soutěž

Loni v březnu jsme si připomněli 90. výročí smrti Bohumila Hanče a Václava Vrbaty. Tento den je považován za Den Horské služby v ČR. Majitelem Kalendáře „Nudlák“ od Pepy Sředy na rok 2004 se stal Mgr. Jan Malý.

stany, spacáky, batohy, zimní bundy, běžky, spodní prádlo, ponožky, čelovky, sandále, pohory, kalhoty, pouzdra

LIKVIDACE

slevy 20 - 50%

zboží roku 2003

Krakovská 18, Praha 1, 100 m od Václavského náměstí, 150 m od st. metra MUZEUM, tel.: 222 210 213, 602 307 307, ICO: 100 331 304, e-mail: info@holan.cz www.holan.cz

ON-LINE

Průjezd Srí lankou

Kola se sypou víc a víc, já na pět šlápnutí vpřed musím prošlápnout dozadu, aby se znovu rozběhl střed. Hančín se taky zasekává. Opravují ho pomocí tradičního nářadí - kamenem. Jedna rána a jedním. Všude je vlhko, není vůbec šance usušit oblečení, a tak nám vše vesele rezne, plesniví a zahnívá. Ráno, v den odletu, chci odemknout své kolo a klíč zůstává zalomený v zámku. „To není možný“, dívám se na Hanku vyjeveně. „Takhle jsem ho tam dal, lehce otočil a...“ Klíč zůstává zalomený i v druhém kole. Naštěstí se nám je daří vyndat pinzetou a po promazání otevřít náhradními klíči.

Radek Červinka

Cesta do Barmy

Od velkoměstského zmatku Kuala Lumpur jsme si jeli odpočinout do pomalého městečka Melaky s úzkými čínskými uličkami a spoustou chrámků. Jenže i tu pobíhalo s foťáky stovky turistů z lidové Číny, protože tu náhodou Portugalci a Holanďani postavili kostely, radnice, pevnosti, majáky... Zítřa odlétáme do té skutečné Asie, kde v největších městech jde proud jen pár hodin večer (když máte štěstí), kde není slušné sáhat někomu na hlavu, ukazovat někomu chodidla nebo se (jako žena) být jen dotknout mnicha v červeném hábitu.

Lucie Kinkorová, Petr Drbohlav

Na jihozápadě Venezuely

Odpoledne se bavíme lovem kajmanů a odchytem anakondy. Vypadá to jako scéna vystřižená z amerického filmu. První scéna: Čtyři džipy plné turistů se řítí po prašné cestě savanou vstříc novým dobrodružstvím. Každý zatížen nezbytným foťákem, dalekohledem a pivem v ruce. Savanou zní hlasitě Bon Jovi a jeho It is my life. Další scéna: Místní průvodci se prodírají křovím a nahání chudáka mravenečníka. Na silnici už čeká asi 30 připravených foťáků. Mravenečník vylézá, pózuje fotografům a jde si dál svou cestou. Při odchytu kajmanů to vypadá obdobně. Turisté se fotí s velice dobře svázaným kajmanem a všichni spokojeně pokračují za vrcholem dne - anakondou. Poslední střih: Místní průvodci, po pas ve vodě, dlouhými tyčemi prošfouchávají dno mokřiny. Už jsou na jejím konci, když se náhle anakonda objeví. Teda, to je spíš naše zbožné přání... Zřejmě už ji ne bavilo dvakrát týdně mrkat na turisty.

Vířa Tymr, Alenka Pražáková

WORLD CRUISE CENTER

Zprostředkování zaměstnání na námořních výletních lodích v jejich hotelových a restauračních částech. Znalost AJ nutná.

WWW.WCC.CZ

Jak přežít nejen v Africe

Na světě existuje mnoho míst, kde jsme jako běloši v očích domorodců strašně bohatí a to není fér. Aby byla konečně nastolena na světě spravedlnost, je třeba bílého vykořisťovatele přinutit, aby se se svými chudšími bratry hezky podělil. Nejhorší situace je ve velkých městech, kam se za vidinou lepšího života stahují nejruznější živly z celé země. Na myslí mám třeba jihoafrický Johannesburg, keňské Nairobi, brazilské Rio, argentinské Buenos Aires a spoustu dalších betonových džunglí. Kdo se chce pohybovat v džungli a je mu jeho život a majetek aspoň trochu milý, musí znát a ctít zákon džungle, nebo raději sedět doma na zadku. Pro ty, komu se druhá varianta niterak nezamlouvá, mám pár pravidel pro přežití i v těch nejdrsnějších velkoměstech.

No go zones

Místa, kde se život řídí místními, poněkud svéráznými, zákony, paradoxně někdy sousedí s těmi nejznámějšími turistickými atrakcemi. Proto se tam, ve voňavých dálkách, koukněte do průvodce nebo poptejte domorodců, které ulice nebo čtvrtě do

Kubánské pavozy

Castro vládne socialistickou rukou a jasná pravidla hry jsou předem daná i pro cizince. Turista je ve vlastním zájmu nucen využívat pro něj způsobených a náležitě oceněných druhů dopravy. Ale pokud jen trochu chce, může cestovat stejně jako domorodci.

Auto

Tím nejpohodlnějším a nejdražším dopravním prostředkem je půjčené auto. Vybrat si jej můžete v několika autorizovaných autopůjčovnách, např. Transtur, Cubacar. Na internetu lákají cenami již od 35-45 USD za den, ale to zapomněli na pojištění, možnost dalšího řidiče a neli-mitované kilometry. Dohromady počítejte s minimálně 80 USD za den i s benzinem. S vypůjčeným autem si hrajete na boháče, a za to se platí. Ceny pro vás budou o 15% vyšší, než když přijedete unavení, mokří a špinaví na korbě nákladáku. Nezbývá než smlouvat. Kvalita silnic na Kubě je uspokojivá, osvětlení ostatních účastníků provozu nedostatečné. Dálnice - autopista nacional, zde mají 3 pruhy, nejrychlejší (levý) je zároveň pruhem odbočovacím. Jistě se tak ušetřila spousta peněz za nájezdy a podjezdy. Kromě toho vám neustále do silnice vbíhají prodejci čehokoliv. Vaší záchranou je slabý provoz, který na silnicích vzhledem k vysokým cenám i ojetých automobilů naštěstí převažuje.

Hromadná dálková doprava

Turistům slouží na cesty ostrovem svobody klimatizované neoplány s nápisem Viazul nebo Astro. Ohodnotili jsme je jako nudné, člověk tam akorát nastydne. Snažili jsme se využít služeb „normálních“ autobusů, ale zjistit jejich jízdní řád se nám časem začalo jevit jako naprosto nemož-

né. Velice levně a dobrodružně se lze dopravovat mezi městy v autobusech vyrobených z nákladáků tzv. kamionetech. Sedí se na pryčnách a drkotavá jízda má jedinou vadu – řidiči cizince v některých provinciích nenaloží. Železniční doprava má standardní jihoaamerický scénář. Ko-leje jsou po celé Kubě, ale vlaky mají až devítihodinové zpoždění, nebo je spoj na poslední chvíli zrušen úplně.

Stop s průvodčím

Stop funguje dvěma způsoby: klasickým evropským (stojíte u silnice a máváte, nejlépe bankovkou), nebo vám dopravu na speciálních místech na okraji měst zastavují průvodčí. Projíždějící státní auta mají povinnost brát na těchto stanovištích zvaných Punto de Control čekající jedince. Stát tak ušetří vzácné pohonné hmoty, na které se vztahuje americké embargo. Průvodčímu se sdělí cíl cesty a čeká se. Někdy chce za službu zaplatit (většinou 2 kubánská peseta - 2 Kč), nebo se dohodnete přímo s řidičem, za kolik vás kam odveze. Nakonec zaplatíte maximálně 1/3 ceny autobusové jízdenky, ale většinou od vás nic chtít nebudou. Je velmi málo turistů, kteří využívají tento druh dopravy, takže jste pro ně spíše atrakcí. Možná vám tento způsob dopravy připadá ideální, ale do zastavených aut nastupují jako první domorodci. Buď máte ostré lokty, nebo přijede velký nákladák, do kterého se vejdou všichni čekající včetně vás. Jinak vám nezbude než poodejít z dohledu města a zkusit štěstí na vlastní triko. Nám nejčastěji zastavovali řidiči nákladáků, na jejichž korbách jsme překonávali nejdelší vzdálenosti. Potkali jsme tak ty nejryzejší Kubánce, nezkažené silou amerického dolaru, a popovídání s nimi nám odhalilo trochu jiné krásy Kuby.

Dobrou noc pod Jižním křížem

Bližíme se autobusem k peruánskému městečku Nazca. Bude to neskutečný nápor. Obklopí nás, stejně jako v celé Jižní Americe, desítky domorodců, kteří nabízejí samozřejmě to nejlepší ubytování, nejluxusnější taxi, nejkvalitnější služby cestovní kanceláře nebo nejrychlejší čištění bot. A do toho všeho budou mávat indiánky s ručně vyrobeným „čímkoliv“ a srdceryvným hlasem na nás zakřiči „¡amigo!“.

Nejde jen o peníze

Mezi těmito slušnými a průbojnými „podnikateli“ se vždy pohybuje množství zlodějů, kteří zmatku zneužívají. A dokud budete mít na zádech batoh, nespustí z vás oči. Náporu tak neodolávají jen peněženky, ale všechny věci. Řešením je nezůstat stát uprostřed křičícího davu jít na jistotu do předem vytipovaného hostelu nebo hotelu z průvodce.

Ubytovací exkurze

Vždy chťete vidět nabízený pokoj, prohlédněte si sociální zařízení, zeptejte se na teplou vodu. Bude to jediná věc kromě vašeho spacáku, která vás může ve studených domech za chladných a syro-

vých večerů hrát - v celé Jižní Americe je topení spíše raritou. Pokud vám vybrané ubytování nebude vyhovovat, není problém najít jiné, hostely jsou na každém kroku. Rozhodně nespěte ve městech či vesnicích pod širákem. Je to sice možné, ale velmi nebezpečné. V horách je zase třeba počítat s velkým poklesem teplot - teplý spacák se tak stává na celém kontinentu nezbytností.

Sezónní sazby a slevy

Cenu za ubytování je nutné domluvit předem, tvrdě smlouvání se vám vyplatí hlavně mimo sezónu. V Limě v květnu roku 2001 nás stál pokoj s koupelnou a snídaní pro 3 osoby pouze 22 USD. Koncem června se již někde ceny zvyšují, a to až o 30%. Pokud by některá ze slibovaných služeb nefungovala, požádejte o slevu. Obecně se ceny upravují podle postavení dolaru. Dnes je kurz zhruba 1 USD = 3,46 Solů (S). Mimo Limu lze sehnat ubytování již od 10 S/os. V hlavním městě jsou ceny samozřejmě vyšší, záleží však také na čtvrti - za bezpečnost se platí. V lepších čtvrtích (v Limě např. Miraflores) dávají přednost platbě dolarem, cena většinou zahrnuje snídani a koupelnu se zácho-

Budte ve střehu! Foto: Lucie Ernestová

Snadno o ně v umělé vytvořené tlačenici přijdete. V horším případě si pořídíte doprovod, který vás bude sledovat až do nějaké opuštěné čtvrti a tam vás lehce přesvědčí, že s sebou máte spoustu zbytečných věcí. Pamatujte, kdo uteče, ten vyhraje.

Kubánské pavozy – „Ameriky“ mají již jen málo původních součástek včetně motoru. Ojeté vozy jsou na Kubě drahé, provoz na silnicích díky tomu slabý. Foto: autor článku

Na stopu se vám bude hodit znalost státních poznávacích značek (SPZ). Napočítali jsme celkem 5 druhů SPZ: modrá = státní/služební automobil, žlutá = soukromý, červená = turistický, zelená = vojenský automobil, oranžová a hnědá = ty jsme bohužel nebyli schopni rozluštit. Stopování na Kubě je bezpečné, pro většinu ostrovanů je to jediný způsob jak se někam dostat.

Doprava po městě

Kromě chůze se nabízí i jiný nemotorizovaný způsob dopravy – tzv. bicitaxi, bicykl s nástavbou na dvě sedačky. Cena za jízdu nepřesáhne 5 kubánských peset. Podobné je coco/cubanito taxi, kde kola neroztáčejí nohy, ale motor, jen cena je vyšší – od 1 do 3 dolarů. Ve městech se stále využívají také koně, které za sebou tahají klasickou bryčku z 19. století nebo povoz se zastřešenou lavicí. Povozy stojí běžně 2 kubánská peseta a odvevou vás kamkoliv, stejně jako klasický, čtyř-

dem. Snídaně bývá velmi jednoduchá - většinou čaj, housky a marmeláda, někdy přidají i máslo. Housky a marmeláda jsou však natolik levné, že se je vyplatí koupit v obchodě.

Teplá probíjející voda

Za nízkou cenu nelze čekat žádný přepych, pokoje v některých hostelech nemají ani okna. Na severu Chile, kde nikdy neprší, mívají místo nich často jen díru ve stropě, což je dobré k pozorování Jižního kříže, ovšem trochu při tom táhne. Pokoje jsou však vesměs čisté. Od 25 S/os je již možné bydlet v pokoji s vlastní koupelnou („con baño“). Jednou mi v takové koupelně kdesi v Peru při mytí hlavy brněly prsty. S hrůzou jsem zjistila, že přímo ve sprše je zavedena elektrika, která vodu ohřívá. V Cuscu mě zase překvapil kohoutek omotaný izolepou. Ve chvíli, kdy jsem se omyllem dotkla neomotané kovové části, jsem rychle pochopila. Ránu elektrickým proudem opravdu nedostávám denně. I přesto se zdá, že tento systém funguje dobře. O žádné nehodě jsem ještě neslyšela.

Jsmo na místě. Autobus zastavuje na hlavním autobusovém nádraží, které

kolý motorizovaný taxík, ať už oficiální nebo náhodný. Bryčky jsou dražší a jezdí především v turistických oblastech. V Havaně je doprava obohacená o „metrobusy“, které sami Kubánci přezdívalí camelbus. Základem je kamionový tahač, na kterém jsou zavěšené dva spojené autobusy. Při troše fantazie tak vznikne dlouhý dvouhrbý velbloud. Za 20 kubánských centů vás provede celou Havanou, jen si musíte dát pozor a nastoupit do toho správného.

Eva Zimová

související akce

➤ Koloniální architektura, krásné hory v Sierra

Maestra, tanec na karibských i atlantských plážích, ojeté „ameriky“ a krásné slečny ve staré Havaně.

23. února; 19:30; stará Aula VŠE,

nám. W. Churchilla, Praha Žižkov

➤➤➤ [www.treknet.cz](#)

akce

Spánek narušen „ojedinělým“ rockovým klubem Mercurio, do kterého láká kreslený leták. Copacabana na březích jezera Titicaca, Bolívie.

v Nazce tvoří jedna lavička a otřískaná budka, zřejmě dispečink. Po otevření dveří kole mě zavane zvláštní pach a teplý vzduch příjemného města. A už jsou tady, „¡¡amiga!!“.

Eva Gassauerová

Turista versus kapsář

Obzvlášť velké oblibě kapsářů se těší malé batůžky a ledvinky. Hloupií turisté v nich často nosí spoustu peněz nebo aspoň foťák. Z toho plyne, že jste neodolatelně přitažliví, i když v něm budete mít jen mapu a láhev s vodou. Jestli se chcete této nechtěné pozornosti vyhnout, chodte po rozvojových velkoměstech BEZ NIČEHO. O velké krosně ani nemluvíme. Selský rozum napoví, že doklady a peníze nepatří do batohu, ale někam na tělo. Kromě opatrnosti v podobě všítych „falešných“ kapes, kapes na zip a rukou na kapsách je rozumné mít oddělené „hlavní“ peníze od těch, které předpokládáte, že budete ten den potřebovat. Mít vždy dostatek drobných při ruce je velká výhoda, platit rohlík pětistíscovkou je hazard.

Přepadený turista

Pokud však přesto dojde na „dělení“ vašeho majetku, nehrajte si na hrdiny. Odhadnout situaci je důležité, ale ne vždy spolehlivé možné. Mohou to být amatérští vyrostlí, ale také ostřílení a všehoschopní profici. Aby se vlk nažral a koza zůstala

la celá, můžete zkusit násilníkům pokorně odevzdat na přepočítaných sto dvě stě korun, které máte v kapse připravené na denní útratu. Možná se s tím spokojí a vy vyváznete téměř bez úhony. Přeci jen, ve většině zemí rozvojového světa je zbrání na rozdíl od jídla dostatek a těch, kteří je neváhají použít, bohužel také. Ne vždycky stačí slzák po kapsách a odhodlané NE. Až zase někam vyrazíte, vyvarujte se hloupých chyb. Hodní lidé nevymřeli, ale možná jich je méně, než by se mohlo zdát.

Lucie Kinkorová

související akce

➤ KENIA A TANZÁNIE

O nespoutaném životě pasteveckých kmenů, o cti, hrdosti, kalašnikovce, o všudypřítomné smrti, o nedozrnlých stepích a pouštích, drsných horách, o arabském dědictví v Africe, o dávných časech, které pamatují jen mohutné baobaby...

15. března 19:30; stará Aula VŠE,

nám. W. Churchilla, Praha Žižkov

➤➤➤ [www.treknet.cz](#)

akce

2

č. 1/4. r. KALIMERA

SPACÁKY 2004

Hannah

Necháme se překvapit, jestli k designové a barevné změně spacáků značky Hannah přibude i dlouho očekávaná změna velikosti kompresních modelů na modely Bivak a Hiker. Pokud jste majiteli skutečně těsných kompresních vaků u těchto modelů, doporučujeme si koupit obaly větší, které seženete v outdoorových speciálkách. Malý obal nesvědčí spacáku ani jeho majiteli.

Coleman

Pokus o univerzální spacák – asi tak by se dala nazvat variabilní mumie OAK VARIO. Z letního na třísezónní spacák se přemění pomocí prostřední vrstvy, na kterou si v létě lehnete a v zimě ji přiložíte k vrchní vrstvě spacáku. Spacák svoji variabilitou nahrazuje vyřazený letní dekový spacák Poplar Transformer, z kterého se zapnutím speciálních zipů v dolní části nohou vykouzlila třísezónní mumie.

Freetime/life

Oblíbené spacáky Freetime francouzské výroby budou na našem trhu zcela nahrazeny spacáky značky Freelif. Oblíbený třísezónní spacák – Freetime Alpine Lite 1600, který byl kompromisem mezi prapůvodními modely 1500 a 1800, v roce 2004 zhubne s výšivkou Freelif zpět na 1500 g.

související články

- > Spacáky 2004
- > Spacáky 2003
- > Vlezte jim do spacáku
- > Jak si koupit teplý spacák

>>> www.treknet.cz

vybavení

Ledový spánek nejen ve stanu

pokračování ze str. 1

ráno jsem na vrchol dolezl a potom zpět slani. Odněsli to palce na noze a na ruce, které omrzly.

Spaní v batohu je nouzový případ.

Po letech zkušeností preferujete pro plánovaný pobyt na sněhu stan nebo záhrab?

Jednoznačně stan. Mám 2,5kilový malý stan, postavený je za 5 minut, ve vichřici ve dvou asi tak za 10 minut. Je pohodlný, můžu se v něm převléknout, posedět, odpočívat, v předsínce vařit.

Na Pamíru jsme se rozhodli, že do třetího výškového tábora kvůli úspoře váhy stan brát nebudeme. Došli jsme do sedla ve výšce 6300 m a začali stavět záhrab. Po 4 hodinách byl postavený a my na-prosto vyčerpaní. Nemohli jsme se tam ani otočit, pořádně si dojít na záchod, za krk nám padal sníh, vůbec jsem se nevy-spal. Ale i stan má své nevýhody. Silný vítr ho může roztrhat, přeci jen jsou to hadry a trubky, které nevydrží všechno. V tomhle je dobře postavený záhrab bez-spору lepší a v určitých případech asi i jedinou záchranou.

Jakým způsobem stany ve sněhu kotvíte?

Zaházíme sněhové límce stanu sněhem, nebo zatížíme lyžemi či saněmi. Stan tak drží a vítr ho nepodebere, neodnese, ani se nedostane mezi tropiko a vnitřní část. Pokud stan sněhové límce nemá, nahradí je postavená sněhová hradba okolo stanu nebo vykopaná jáma, do které se stan umístí a ještě obyspe sněhem. Pro zpevnění konstrukce ještě přidáváme normální napínací šňůry, které kotvíme na lyže, cepiny, nebo jsme je přivazovali k saním.

Setkal jste se u stanů s nějakými vážnými závadami způsobenými extrémní zimou?

Velkou slabinou všech stanů, co jsem viděl, jsou tyče. V mrazech přestane guma v tyčce fungovat – stane se z ní obyčejný provázek, který při stavbě překáží a musí se zkrátit. Ovšem dělat to ve vichřici, když má člověk omrzlé ruce, je šílené.

Znáte nějaký trik, jak zabránit námraze uvnitř stanu?

Neznám. Uvnitř stanu by se mělo co nejmíň vařit, ale když je venku vichřice, jinak to nejde. Boj s vlhkostí je obecně hodně nepříjemný.

Dalším tématem nejen odborných debat je výběr spacáku do zimních podmínek. Máte lepší zkušenosti s izolační náplní v podobě peří nebo syntetických vláken?

Vždycky jsem si říkal, že na zimu jediné péřový spacák, ale na vlastní kůži jsem zjistil, že to tak být nemusí. Velkou úlohu při výběru hraje předpokládaná vlhkost vzduchu. Na Špicberkách jsem měl spacák z nejlepšího peří, do -40°C, a vydržel mi v podstatě jen tři

dny. Pak zvlhnul, promrzl a byl úplně k ničemu. Měli jsme tam i spacáky z dutých vláken. Ty na tom byly rozhodně lépe – udržely svůj tvar i nějakou teplotu. Ono když je venku přes den minus třicet, v noci minus čtyřicet, tak teplota ve stanu minus dvacet nepřežije a ram-pouchy jsou všude.

Jiné podmínky jsou však ve vysokých horách, kde i v 6 tisících přes den svítí sluníčko, je teplo a spacák uschne. A člověk jde stejně jen tak na dva, tři dny a pak se

„Do velkých hor používám v zimě plastové boty, v Grónsku se nám osvědčily speciální kožené boty se silnou filcovou vložkou, kterou jsem v noci sušil ve spacáku.“

Foto: archiv R. Tomčíka

vrátí do základního tábora. I v Grónsku bylo přes den vedro, ale na Špicberkách se opravdu nic usušit nedalo.

Do našich zimních podmínek je asi lepší volbou peří. Klima je mírnější a chodit tady 3 týdny mimo dosah civilizace ani dost dobře nejde. Samozřejmě na jaro, někde k vodě, je lepší duté vlákno, kterému vlhko tolik nevadí.

O samonafukovačkách se mluví jako o nejlepší izolaci pod spacák. Platí to i při teplotách pod nulou?

Na zimu má samonafukovačka skutečně nejlepší izolační vlastnosti, ale průšvih je, že není spolehlivá. V Grónsku v roce 1996 jsem jednu samonafukovačku testoval. Vyfukovala se, vždycky jsem se probudil na ledu. Měl jsem několikrát i problém s povolením ventilu, protože zamrzl. Navíc se samonafukovačky vždycky musí trochu dofouknout pusou, a tím se do nich dostává vlhkost, která se mění v ledové kstalky. Radši s sebou беру normální tlustou pěnovou karimatku tzv. evazotku, v Grónsku jsem měl dvě.

Zkoušel jsem i zkrácenou variantu, ale přeci jen je na nohy vždycky zima nejvíc. Chlad jde v noci hlavně odspodu, proto i bunda nebo flíška zahřejí více, pokud na nich budete ležet, než když v nich budete spát.

Měl jste ve vysokých horách a při nízkých teplotách problémy s plynovým vařičem?

Plynový vařič funguje bez problémů i ve vysokých horách, nikdy mi nezamrzl. Je to čistý plamen, okamžitě zapálený, pohoda. Jen je třeba dát si při nákupu plynových bomb pozor na různý poměr propanu a butanu. Běžně se vyrábějí bomby s náplní směsí propan/butan 20/80 nebo třeba 30/70. Na zimu je lepší náplň s co největším podílem propanu. Na akce del-

ší než 14 dnů ale volím vařič benzínový, jinak bych si nesl jeden batoh plný jen plynových bomb.

Jakou přípravu na zimní bivakování byste doporučil lidem, které pobyt na sněhu láká?

Je dobré si všechno vybavení vyzkoušet předem, třeba jen kousek od chalupy. Postavit si stan, vlézt si do něj a snažit se usnout. Budto se za 3 hodiny vrátíte zpátky, uděláte si čaj a můžete přemýšlet, v čem byla chyba a co zlepšit, nebo je to v pohodě a můžete příště zkusit něco náročnějšího. Je důležité umět přijmout riziko jenom do určité úrovně, umět se otočit a jít zpátky, pokusit se o to třeba někdy jindy. Je nesmysl odejít hned daleko od civilizace, zjistit, že nemůžu postavit stan a někde tam zmrznout. Zdraví a život má každý jenom jedno, člověk by měl sám chtít a těšit se na zimní bivak, ne se jen před někým předvádět.

Jan Vystrčil

související informace

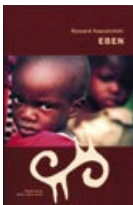
- > plánovaná expedice na Jižní pól – www.arctica.cz
- > rozhovor v plném znění

>>> www.treknet.cz

rozhovory

RECENZE

Eben, Ryszard Kapuscinski, nakl. Mladá fronta, edice Lidé a Země, 2003, str. 304, 189 Kč

Unavující realita černého kontinentu se mezi denními zprávami postupně vytrácí. Krajina s baobabem, vlnící se velbloudi a poslední jedinci vymírajících kmenů se stávají atrakcemi v cestopisech. Ale vysvětlit současný stav a proměnu Afriky, tak zjednodušeného pojmu pro tak složitý svět, může jen profesionál, který byl přítom.

Polský novinář a dopisovatel Ryszard Kapuscinski se do Afriky vracel po 40 let od své první návštěvy pokaždé, když se naskytla příležitost. Svými reportážemi, počínající rokem 1957, spojuje historická fakta a děje se současným stavem. To vše prostřednictvím osobních setkání s ministry těsně před jejich smrtí, s pastevci velbloudů hledajícími v poušti vodu, s cizími řidiči kamionů, se kterými čekal uprostřed pouště spíše na smrt než na pomoc. Žil s ebenovými lidmi v jedné lepenicové ulici, kde být vykrádán je čest a lidé zachraňují svého umírajícího příbuzného kličkováním s jeho bezvládným tělem mezi temnými křovinami.

Příběhy vám dají porozumět válečným konfliktům, dopadům kolonizace a dekolonizace na místní kmeny a národy, vysvětlí principy komunikace s místními obyvateli i duchy. Vždyť ti domorodci vás při setkání obdařují svojí osobou a pozorností a plní štědrostí očekávají podobné gesto z druhé strany. Africká kultura je kulturou směny. A symbolické hodnoty se směňují za materiální.

Vy dostanete v obchodě výměnou za peníze knížku, která otevře oči jednoho Bílého, zatímco se oči Černých v knize zavírají.

Kateřina Sekyrková

VYŠLO

Nový Zéland, nakladatelství JOTA, 2003, 1248 str., 998 Kč

Ačkoliv nejlevnější letenkou na Nový Zéland se v poslední době stala trilogie Pán prstenů, Severní ani Jižní ostrov si na nedostatek turistů nestěžují. Není divu, kdo by si nechtěl vyzkoušet pár dobrodružných výprav ve Sřídozemi na vlastní kůži? Nový Zéland měl odedávna pověst sřídodobu aktivní turistiky a tomu odpovídá i tloušťka knižního průvodce, který se vám nabízí s praktickými informacemi v češtině, doplněnými 118 mapami.

Aktuální Bílá stopa

Hra „Běžkaři, vyjed' a riskuj!“ je populární – podřizuje se jí velká část populace. Princip hry spočívá v tom, že běžkař až na horách zjistí, jestli si nebral lyže zbytečně, kudy upravené a zimní turistické trasy vedou a jestli strojově upravené stopy za poslední týden nezmizely.

Nesoutěžní typy

Proč se podmínky pro běžkaře neobjevují ve zprávách tak často a v takové kvalitě jako pro sjezdaře? Inu, kouzlo hry by pomínulo. Hra má však i své odpůrce, kteří na ni nepřistoupili a dokonce vzdorují dobrými nápady. Vydávají zimní mapy, někdy dokonce i speciální mapy běžkařské, s popsáními a zakreslenými lyžařskými trasami. Těchto úzce specializovaných map „do kapsy“ bohužel mnoho není a velmi náročnou hrou se stává již jen o nich vědět, natož se k nim dostat.

Šumavská sbírací mánie

Na Prášilech jsme po diskusi, jestli má cenu běžky vůbec vybalovat, zašli na tamní informační centrum, kde strážil hajný. Daroval nám jednoduchou mapu formátu A4, kde byly zakresleny všechny stopy, po kterých se dá okolí Prášil projet. Za týden jsme jeli pro změnu na Srní. Doufala jsem, že zde seženu mapu podobnou, týkající se jiné části Šumavy. V tamním hotelu jsem si o ni řekla, a dostala. Nevědomky jsem se tak zapojila do hry „Hledej a sbírej“.

Běžkařská mapa

Mapa je pro běžkaře ideální. Pokud se netouláte po sněhu mimo stopu a rádi se necháte vést již vyjetými koleje, oceníte zvolený malý formát A4 a nevidanou aktuálnost zaznamenaných údajů. Chybí výškopis a matoucí čáry letních turistických tras, ale je tam to nejdůležitější, co při plánování okruhů potřebujete vědět: kolik kilometrů ujedete, kde je prudké klesání/stoupání, místa s jakým názvem budete míjet a jestli máte šanci se na trati občerstvit. Pro lepší orientaci v terénu jsou zobrazené úseky tratí doplněny barevnými ikonami příslušných turistických cest.

Šumavská série

Nedlouho po „srnské události“ jsem zjistila, že celou Šumavu pokryjí čtyři takové mapy, očíslované a pojmenované dle zakreslené oblasti: č.1 západní Šumava, č. 2 – šumavské pláně, č. 3 – centrální Šumava a č. 4 – jižní Šumava – Trojmezí. Celá série nese název „Bílá stopa“. Na brněnském veletrhu Region-tour se na stánku Šumavy dozvím, že celou sadu seženu v informačním centru v Sušici. Objednávám si ji tedy po telefonu a těším se na výhru – běžkařsky aktuálně zmapovanou Šumavu. Výhra však dostala jiný rozměr.

Internetový běh pro výhru

Při pečlivém studování doslých map si všimnu odkazu na webovou stránku www.bilastopa.cz. Nejenže tam jsou všechny čtyři

Na Srnském okruhu se lze napojit na bílou stopu vedoucí podél 14,5km dlouhého Vchynicko-tetovského kanálu.

Foto: autorka článku

mapy ke stáhnutí (...), ale přehledná webová prezentace celého projektu nepostrádá ani pravidelně aktualizované informace o stavu jednotlivých tratí. Vyhrála jsem. Nezaskočí mě mírně dramatické situace, kdy vzhledem k vytrvalému sněžení trasy upraveny nebudou, nebo naopak bílou stopu zakalí bahnitý podklad.

Nezbývá než doufat, že se propagace tak jednoduchého nápadu jakým je Bílá stopa zlepší a samotný projekt, na kterém se podílají obce a příslušné kraje, se rozšíří i do

ostatních hor. Pokud i vy narazíte na podobnou výhru, nenechte si ji pro sebe.

Kateřina Sekyrková

související informace

- > komentáře k celému článku
- > rozhovor v plném znění
- > článek Běžkařská idyla v Praze

>>> www.treknet.cz

naše tipy

2. – 29. února VÝSTAVA sta fotografií z Nového Zélandu s bohatým textovým doprovodem; KC zahrada, Praha 4 – Chodov; www.aoteaeroa.cz

13. – 15. února HOLIDAY WORLD – mezinárodní veletrh cestovního ruchu, výstava cestovatelských fotografií a přehlídka cestopisných a zeměpisných filmů; Praha, Výstaviště Holešovice; www.holidayworld.cz

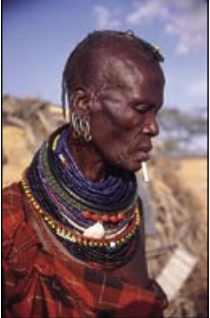
14. – 15. února OUTDOORMAN, běžecký víceboj pro širokou veřejnost; Ski Areál Kramolín, Lipno nad Vltavou; www.outdoorman.cz

23. února 19:30 VIVA LA CUBA – promítání z cesty po Kubě; stará Aula VŠE Praha – Žižkov; www.treknet.cz

25. – 28. února SPORTPRAGUE – 26. mezinárodní veletrh sportovních potřeb a módy; Praha, Výstaviště Letňany; www.sportprague.cz

1. – 14. března OSTRAVSKÉ DNY TIBETU, festival na podporu Tibetu; Ostrava; www.protibet.org

15. března KENA A TANZÁNIE – promítání z půlroční cesty po Africe; stará Aula VŠE Praha – Žižkov; www.treknet.cz

19. – 21. března SKIALPFEST – skialpinistické preteky závodních i rekreačních nadšenců, besedy, promítání; Liptovský Mikuláš; www.skialpfest.sk

ŘÁDKOVÁ INZERCE

Prodám málo používaný batoh Trek Sport, obsah 60 l, levně. Email: i.marsikova@seznam.cz.

Hledám spolucestovatele na 2 až 3týdenní cestování po Islandu. Nutný řidičský průkaz. Email: zdenina@quick.cz.

Prodám průvodce Rough guide Norsko v češtině, rok vydání 2001, 376 str., 40 map. Nový, jen natržená zadní strana, 230 Kč. Email: katsek@email.cz

CCUSA CAMP FAIR 2004

Letní brigády v USA s nízkými náklady

35 ředitelů amerických letních táborů nabízí různé pracovní pozice na léto 2004

Kdy:

7.3.2004, 14:00 - 18:00

Kde:

hotel Crowne Plaza, Koulova 15, Praha 6

Pro koho:

studenti i nestudenti ve věku 18 - 30 let

Nabízené pozice:

vedoucí/instruktoři: výtvarné činnosti, hudba, divadlo, sporty, jízda na koni, plavčíci, *pomocné síly:* příprava a servírování jídel, mytí nádobí, úklid, prádelna, údržba kempu, řidiči, noční hlídači

Cena programu:

€ 445 (včetně letenky, pojištění, ubytování a stravy)

Výdělky (za 9 týdnů):

1200USD pomocné síly, 650-850USD vedoucí

WWW.CCUSA.CZ

Camp Counselors and Work Experience
USA s.r.o. (CCUSA), Thákurova 3, 16000 Praha 6, tel. 220 18 17 80, info@ccusa.cz

Dvuměsíčník **KALIMERA**, tištěná verze internetového časopisu o (ne)závislém cestování www.treknet.cz; **Šéfredaktorka:** Kateřina Sekyrková; **Distribuce:** zdarma po celé ČR (VŠ, VŠ koleje); **Stálá distribuční místa:** *archiv starších čísel* PRAHA – HOLLAN SPORT, Krakovská 18, Praha 1; BRNO – CK KUDRNA, Vobchůdek v podchodu pod nádražím; OLOMOUC – knihkupectví Pavel Dobrovský – BETA, Edelmennův palác, Horní nám. 5; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; další zájemci jsou vítáni; Náklad: 30 000 ks; **Inzerce:** redakce@kalimera.cz; **Grafické zpracování:** Grafické studio GAO, www.gao.cz; **Tisk:** Serifa s.r.o.; **Uzávěrka příštího čísla:** 15. března 2004; **Kontakt:** Krakovská 18, Praha 1, 110 00; tel.: 222 211 739, 602308878; email: redakce@kalimera.cz; **Registrace:** MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Předplatné:** složte na účet 1087121052/2400, nebo zašlete složenkou typu C na adresu redakce. Identifikační platby – Předplatné KALIMERA; částka – 75 Kč / rok, 15 Kč / 1 číslo.

Dobré bydlo v pralese

pokračování ze str. 1

kempu byla kuchyň s otevřeným ohništěm a koupelna – zástěna, za kterou se člověk opláchl vodou z řeky, pokud si ji v kbelíku přinesl. Koupelna bez vody byla k smíchu, protože přesně na našem úseku řeky vymodeloval čas vodopád, který jsme po ozkoušení již nenazvali jinak než vířivkou, tedy vířivou vanou luxusní kategorie. Poté chou smyslu byla i výborná chuť vody, kterou jsme mohli bez obav pít - byli jsme po proudu takřka první. Kousek od nás měla ananasovou usedlost s několika malými políčky jedna početná rodina. Jinak byly všude kolem huňaté zelené kopce, napěchované životem, který zpíval, křičel a cvrčel

od rána do večera. A v noci znova, v obměněné sestavě.

Obydlí na kůlech

Naše chatky vypadaly stejně jako příblytky místních lidí. Prkenná podlaha stála na kůlech, stěny byly sestaveny z obřích řepků a střecha z čepelí listů ravenaly, rostliny připomínající palmu, botanicky však příbuzné banánovníku. Ravenala se díky svému nezaměnitelnému a velmi originálnímu vzhledu stala symbolem Madagaskaru. Je to endemit, tedy druh nevyskytující se nikde jinde na světě, což je na tomto ostrově vzhledem k jeho asi třicet miliónů let dlouhé historii spíše pravidlem než vý-

Vodopády řeky Vohimany, jejíž voda dále po proudu vířila v naší kempové „vaně“.

Foto: autorka článku

jimkou. Skrz stěny palmových domků foukalo a občas i kapalo (opravář však reklamaci vždy v mžiku vyspravil igelitem), ale jinak to byly příjemné příblytky, obzvlášť když je náš šikovný kolega dovybavil políčkami, jak jinak než z ravenalových řepků. Na střechy našťestí častěji svítilo slunce než pršelo, období dešťů ještě našťestí nenastalo. Po zažitím tří denním lijáku je nám jasné, že v období dešťů bychom se buď přerodili ve vodníky, nebo odevzdali zplesnivěli.

Osvětlení

Za tropicky dlouhých bezměsíčných nocí se jediným spolehlivým světlem v okolí stala naše petrolejka, což jako nevidaná novinka nadchlo jepice od řeky a počaly na ni pořádat nálety, padající přitom stařečně do talířů s rýží a plecháčků s čajem. Naše čelovky svítily obvykle tak dvě hodiny a pak si řekly, že za dvě stovky, které jsme za ně dali, už se napravovaly až dost. Vysvobozením byl pro nás úplněk, kdy jsme všechno kolem viděli jako pod vesmírnou zářivkou.

Naše strava

Ambavaňás, vesnici ležící nejbliž našemu útočišti, tvořilo několik dřevěných domků, bouda zvaná kostel, škola a několika obchůdků. Kromě rýže v nich bylo k dostání i pár rajčat, česnek a cibule, třtinový cukr, vajíčka, placky z manioku, sušené ryby a rybičky v konzervě (ovšem několikanásobně dražší než ve městě), kondenzované mléko, jehož prázdné plechovky místním sloužily posléze jako hmoždíře i petrolejky. Bagety jsme si „ve velkém“ kupovali asi jenom my. Okatá prodavačka Táfitá se smála na celé kolo, když jako obvykle rovnala do tašky deset kusů gumového pečiva, zatímco jsme upíjeli její černé kafe.

Nejbližší civilizace

Do vesničky Ambavaňás nám cesta po stezce podél řeky trvala zhruba hodinu. Vesnici prochází hlavní silnice Madagaskaru, což pro nás mělo ohromnou výhodu. Projížděla tudy zdejší veřejná doprava, tzv. taxi-brousse, a taky mnoho kamiónů. Taxi-brousse mají rozměry mikrobuse, ale počet pasažérů odpovídá našemu velkému autobusu. Lepší volbou byl proto kamión, i když i do jeho kabiny se skladní Malgaši dovedlou naskládat po sedmi. Stop jsme využili k jednodenní návštěvě třicet kilometrů vzdálené Moramangy, kde se na ulicích nacházejí takové divy civilizace, jako jogurty, bábovky a dokonce i internet. Cestování v trojčlenné dámské sestavě se ukázalo být výhodné, protože jsme na tomto ostrově gentlemanů narozdíl od pánů za stop neplatily. Kdo by takovou raritu nevzal zdarma, že?

Kolejnicové stezky

Krajinou vedou nejen úzké stezky, ale i železniční trať. Vlak projíždí sotva jeden den, ale jako pěší stezka slouží koleje takřka nepřetržitě. Potkávali jsme na nich dospělé i děti, kteří po nich bosky chodili od vesnice k vesnici a od lesa k lesu, na ramenech dříví a pytle s dřevěným uhlím, na hlavách ošatky s ovocem. Nejzajímavější úsek oně železnice pro pěší vede přes most. Zážitek pohledu na řeku z výšky asi třiceti metrů je umocněn absencí jakéhokoliv zábradlí. Přemítání, co by bylo nejlepší udělat v případě střetu s vlakem, skončilo u víry, že snad jako obvykle žádný nepojede.

Naši přátelé Američané, kteří pro MATE pracovali již déle, brzy po našem příjezdu zjistili, že až na to, že se koupeme bez plavků, kořeníme čaj rumem a každého se vyptáváme na jeho národní jídlo, jsme docela rozumná společnost k rozhovoru o všem možném. A tak se nám svěřili, že se tu sice snaží něco dělat, ale spíš jde o to užít si poslední kousek pralesa, než brzy zmizí. Zlomek v národních parcích snad nikdo nevykácí, ale zbytek mimo ně, včetně Vohimany, současně populační explozi odolá těžko. Ostatně při cestě na jižní část ostrova k Mozambickému průlivu jsme nic jiného než holé kopce zničené erozí neviděli.

Jana Martinková

CK Poznání

cestovní kancelář

Poznávací zájezdy se stany

Korsika, Sicílie, Irsko, Skotsko, Turecko, Bulharsko, Srbsko, Černá Hora...

Hory a turistika

Rumunsko, Bulharsko, Rakousko, Itálie, Slovinsko...

Daleké cesty a expedice

Peru, Bolívie, Egypt, Indie, Thajsko, Mexiko...

Cykloturistika

Rakousko, Itálie, Bulharsko, Korsika, Francie, ČR...

Voda a rafting

Rakousko, Itálie, Chorvatsko...

Pardubice: tř. 17. listopadu 229
tel./fax: 466 535 777, 466 535 401
Praha 1: Krakovská 18, tel. 222 211 756
Brno: Nám. Svobody 17, tel.: 532 292 500

www.poznani.cz

Vězení v Ekvádoru

pokračování ze str. 1

dokonce i grilované kuře. „Lehké holky“ nabízejí své služby 2x týdně (cca 5 USD), takže ani o sex není nouze. John si krátí dlouhou chvíli tetováním a aktivním obchodem s drogami, vše z vězeňské cely. Snad nejjednodušší je tu sport. Fotbal a basket se hrají s maximálním nasazením, údajně to občas končí i smrtí některého z hráčů nebo fanoušků. Kulturu zachraňuje knihovna a zdá se, že je celkem využívána. Klíčovým slovem je tu však hazard. Sází se pořád a snad úplně na všechno. Možnosti velkých výher i proher jsou téměř neomezené. Ten kdo má peníze, žije si jak král.

Čeští vězni

Úspěšně pátráme po uvězněných Čechích. Jsou tu dva. Marcel, se kterým nemáme možnost se setkat, měl neustále problémy s alkoholem, drogami a porušováním řádu, až se dostal do temnice. Josefa chytili při pašování drog, jak jinak. Už je tady 4 roky a ve svých 75 letech je nejstarším vězněm. Trest mu právě končí, tedy spíš už skončil, a tak tu nedobrovolně přesluhuje. Co dodat, absolutní chaos panuje ve vězeňské administrativě snad v celé Jižní Americe. Smutné je, že si pan Josef už svůj návrat do normální společnosti dokáže představit jen ztěží. Zvyk je holt železná košile.

Plány a osudy

Seznamujeme se se spoustou lidí – Američany, Brity, Němci, Poláky, Španěly –

všichni jsou tu za drogy, většina z nich zaslouženě. Řada z nich svého činu nelituje a pobyt ve vězení je pro ně skvělou přípravou pro kariéru drogového dealera. Člověk se tady naučí spoustu užitečných věcí např. jakýkoliv světový jazyk, vyrábět výbušniny, získá mnoho kontaktů, které se budou po propuštění hodit. Útěky nejsou nic neobvyklého. Zrovna minulý týden se tu odehrála scéna jak z Monte Christa. Asi 15 vězňů uteklo 20 metrů dlouhým tunelem, který vykopali skrz zdi. I další kuriozita se stala nedávno. Vězeň se domluvil s dozorcem, že ho za 10 USD pustí na střechu věznice (možná si chtěl přidělat anténu na televizi). Vězeň neváhal a zavolal z mobilu přátelům, kteří ho vyzvedli vrtulníkem. Strážce šel pak sedět místo něj.

Odcházíme se smíšenými pocity. Nápravná funkce, kterou má vězení plnit, jaksi chybí, je spíš opačná. Ven se dostáváme hladce, razítka na rukou nás jasně oddělily od vězňů. Asi nikdy jsme ze své svobody neměli lepší pocit.

Vítězslav Tým, Alena Pražáková

související články

- Los Llamos – hra na Američany
- Politické hrátky ve Venezuele

>>> www.treknet.cz

on-line

C SYSTEM

Nakupujte u nás značkovou techniku **Hewlett-Packard**, zajistíme pro Vás dodání produktů osvobozených od DPH dle vyhlášky 247/2002 Sb.

Server ProLiant ML370 Xeon 3.06, 1GB RAM, 2x 36GB HDD, SA641 + iLO

ProLiant ML370 je nejuniverzálnější dvouprocesorový server, který vyniká vysokou spolehlivostí a snadným managementem. Je vhodný především pro datová centra Procesor Intel(R) 3.06GHz s 512kB Level 2 cache, 1GB DIMM SDRAM (rozšiřitelná na 6GB). řadič SmartArray 641 (Ultra320, 1channel, 64MB, PCI-X) Diskové pole se 2x 36.4GB Wide Ultra320 SCSI 15k HDD vyměnitelnými za chodu (Hot Plug) High Speed CD-ROM a FDD 1.44 VGA adapter 2x síťová karta NC7781 PCI-X 10/100/1000 WOL Záruka 3 roky na místě u Vás

96.971 Kč

22% levněji
Nakupujte o 22% levněji

Notebook HP Compaq nx9010 + 64MB USB klíč

Intel Pentium 4 2.66 GHz 512 KB, 256 MB DDR-SDRAM, 40 GB 4.2 krpm, 15" TFT XGA, Floppy Disk Drive, DVD/CD-RW 8x, ATI Mobility Radeon 64 MB, Modem/NIC, 12-cell Li-Ion Battery, Windows XP Pro, 2 roky záruka

39.980 Kč

Naše adresa:
C SYSTEM GROUP, s.r.o.
Barrandova 409
143 00 Praha 4
education@csystem.cz
Tel./fax: +420 244 403 616

business partner

